

Comunicat de presă

Marșul pentru viață 2020 „Pentru viață. Pentru părinți. Pentru copii”

București, 18 februarie 2020

În perioada **1–31 martie 2020**, în peste 900 de localități din România și din Republica Moldova se va desfășura **Luna pentru viață 2020 „Pentru viață. Pentru părinți. Pentru copii”**, având ca punct culminant **Marșul pentru viață 2020 „Pentru viață. Pentru părinți. Pentru copii”**, organizat **sâmbătă, 28 martie 2020**.

Pentru viață. Pentru părinți. Pentru copii

Am ales tema din acest an cu gândul la binele părinților și al copiilor născuți și nenăscuți ai României: cei din țară, cei din Basarabia, din nordul Bucovinei și de lângă granițe, cei din diaspora.

Pe toți acești părinți și pe copiii lor îi unesc viața și dragostea: părinții ocrotesc viața copiilor lor – din dragoste.

Iar viața copilului începe în momentul concepției. O femeie este mamă din momentul concepției copilului. Un bărbat este tată din momentul concepției copilului. Și – niciodată – nimic nu poate schimba această stare de lucruri, indiferent ce li se întâmplă părinților sau copiilor.

A curma viața unui copil, care avea potențialul de a lumina viețile părinților și comunitatea întreagă, care exista pentru a aduce bucurie și sens în lume este un eșec. Un eșec al dragostei. Un eșec al acceptării responsabilității de părinte.

Avortul măsoară lipsa de funcționalitate a unui cuplu sau a unei familii. Dar el dă și măsura egoismului celor din jur. Știm că e adevărat proverbul „Este nevoie de un sat, să crești un copil”. Tot așa de adevărat este că e nevoie de o comunitate de oameni nepăsători față de semeni, pentru ca avortul să ajungă prima soluție la criza de sarcină.

De ce suntem neputincioși în fața destrămării societății noastre?

De câțiva ani, avem la dispoziție statisticile internaționale și aflăm de traficarea a milioane de adolescente și de tinere românce. Ele nu vor fi visat în copilărie nici să facă videochat, nici să devină victime ale pornografiei și ale prostituției. Au ajuns în această situație prin minciună, sau prin violență, sau prin abuz. Sau prin toate la un loc. Și, mai ales, prin lipsă de sprijin. Prin indiferență.

Câți știm, de pildă, că femeile române constituie 4% din populația de sex feminin din provincia Ragusa, Italia, dar că ele fac 20% din totalul avorturilor înregistrate acolo? Medicii din zonă consideră că situația lor este legată de exploatarea sexuală sistematică la care sunt supuse.

Aflăm despre aceste femei, ne mirăm și alegem să ignorăm dramele lor.

Ne cutremurăm când auzim breaking news-urile periodice despre moartea unora dintre ele. Dar vom continua să le ignorăm, atâta timp cât vom ignora pierderea a zeci de milioane de vieți prin avort. Atâta vreme cât vom ignora crizele de sarcină care provoacă avorturile.

Pentru că nu putem să îi tratăm pe cei din jurul nostru mai bine decât tratăm copilul nenăscut. Adică viața umană însăși, în forma ei cea mai vulnerabilă. Și cea mai inocentă.

Și nu putem să ne comportăm față de cei din jurul nostru mai bine de cum ne comportăm față de o femeie aflată în criză de sarcină.

O femeie în criză de sarcină se confruntă cu lipsă de sprijin, adesea cu un partener abuziv, cu dificultatea de a-și continua studiile, cu lipsa unei locuințe sau a unui serviciu, ori cu amenințarea că va fi dată afară din casă ori de la serviciu dacă păstrează copilul. Dacă pe ea nu o ajutăm, pe cine altcineva vom sprijini?!

Câtă grijă ai de familie, atâta grijă ai de societatea în care trăiești. Și cât te îngrijești de amândouă – atâta grijă ai de copiii nenăscuți și de femeile în criză de sarcină.

Printr-o criză majoră trec părinții care primesc în perioada de sarcină un diagnostic sever pentru copilul lor. Principiile eugenice clasice, în care unele vieți sunt considerate nedemne pentru a fi lăsate să continue, duc astăzi la avortarea a circa 96% dintre copiii diagnosticați cu Sindrom Down în Uniunea Europeană. În același timp, cei 4% care supraviețuiesc sunt în centrul atenției pe 21 martie, de Ziua Mondială a Sindromului Down, ca o cortină menită să ascundă ce le facem celorlalți.

Acești copii și părinții lor au nevoie de sprijin.

În criză de sarcină ajung familiile ai căror copii nenăscuți sunt diagnosticați cu alte boli grave, unele – tratabile după naștere, altele nu. Și în cazul lor, presiunea socială a avortului este foarte mare. Dar avortul pe motive de dizabilitate a copilului este eșecul în a urma chemarea nobile de a sprijini viața unui copil lipsit de putere.

Aceste familii, acești copii au nevoie să le fim alături.

De sprijin au nevoie și părinții cărora le moare copilul fie prin avort spontan, fie la naștere. Drama lor este atât de puțin înțeleasă, încât, nici măcar nu au dreptul să-și ia fiul sau fiica de la spital, pentru a-i face o înmormântare. Câți știm că un copil mort înainte de 28 de săptămâni de sarcină este socotit un simplu deșeu biologic?

Dar se poate și altfel! În Austria este posibil ca, la cererea unuia dintre părinți, dar întotdeauna cu acordul expres al mamei, să fie eliberat un certificat pe numele copilului mort în urma unui avort spontan indiferent de vârsta lui.

Dragostea învinge avortul

Pe una dintre pancartele care se vor folosi la Marșul pentru viață scrie: „Dragostea învinge avortul”. Avortul nu va ieși învingător în viitor pentru că nu este firesc. Firească

este dragostea. De aceea, mișcarea pro-viață refuză orice violență și opune avortului dragostea, opune morții viața, opune minciunii adevărul, opune iresponsabilității responsabilitatea, opune indiferenței altruismul, opune ideologiei realitatea.

Marșul pentru viață este Marșul pentru dragoste și adevăr!

Veniți de partea dragostei, a adevărului, a responsabilității, a sprijinului!

Marșul pentru viață și activitățile din Luna pentru viață constituie cel mai mare eveniment pro-viață din România și din Republica Moldova. În ultimii 10 ani, sutele de mii de participanți au avut un mesaj clar: societatea este așa cum ne-o construim și vrem să construim o societate care își sprijină femeile însărcinate și pe pruncii lor nenăscuți.

Dragostea și implicarea celor care sunt pro-viață au salvat vieți și conștiințe.

Din această mișcare socială s-au născut zeci de grupuri și de organizații pro-viață care zi de zi oferă informare și sprijin pentru femeile în criză de sarcină.

Datorită participării la Marșul pentru viață, mulți oameni au decis să nu mai fie indiferenți la dramele de lângă ei. Mulți au avut altruismul și curajul să spună femeilor și familiilor care aveau nevoie de ajutor: „Nu sunteți singure, nu sunteți singuri. Suntem alături de voi. Vă vom sprijini.” Și au sprijinit, iar criza de sarcină a fost depășită.

Unii dintre ei au creat centre sociale – puține față de câte ar fi nevoie. Dar asemenea inițiative sunt o speranță pentru viitor.

Cu toții ne dorim să trăim într-o localitate pro-viață, într-o societate pro-viață, într-o lume care să sprijine în mod real copiii, femeile în criză de sarcină, părinții și familia. De aceea, este foarte important să veniți la Marșul pentru viață și să invitați alături de voi colegii, prietenii și cunoscuții.

Dacă nu veți veni dumneavoastră, cine va veni? Dacă nu veți sprijini dumneavoastră, cine le va sprijini pe femeile în criză de sarcină?

Prin participarea fiecăruia dintre noi și prin toate eforturile făcute în sprijinul vieții, Dumnezeu ne dă șansa să cunoaștem gravitatea crizei de sarcină, dar și soluțiile ei. Astfel, putem alege binele pentru mamă și pentru copil. Un bine care se extinde și devine bine pentru familie și pentru societate.

Viața pe care părinții o dau și pe care copiii o primesc este primul pas spre dragostea care îi unește și îi împlinește pe părinți și pe copii.

Marșul pentru viață este neconfesional și apolitic. Organizatorii locali sunt independenți unii de alții.

În București, Marșul pentru viață 2020 „Pentru viață. Pentru părinți. Pentru copii” este organizat de către Asociația Studenți pentru viață și Asociația România pentru viață și va avea loc sâmbătă, 28 martie, 2020, între orele 13.00 și 15.30, pe traseul Parcul Unirii – Parcul Tineretului. În Parcul Tineretului se vor rosti alocuțiuni și se va desfășura concertul Live for Life, prezentat de Ioana Picoș și susținut de Raluca Blejușcă și Alma Nicole Boiangiu.

Nu cerem interzicerea legală a avortului, ci lucrăm pentru a schimba inimile față de femeile în criză de sarcină și față de copiii lor nenăscuți. Considerăm că fără schimbarea inimilor, fără conștientizarea adevărului, fără sprijin real și suficient, nu poate exista schimbare reală. De ce? Pentru că avorturile se fac din lipsă de cunoaștere, din lipsă de dragoste și din lipsă de sprijin, iar legea nu poate oferi nimic din toate acestea.

Marșul pentru viață va fi pe 28 martie, dar nu se termină atunci. În România este nevoie de activități de sprijinirea vieții pe tot parcursul anului, iar atitudinea pro-viață este firescul fiecărei zile a vieții noastre.

Proiectul actual de țară, unitatea românilor, nu poate fi înfăptuit fără să ne pese de cei mai mici și mai vulnerabili dintre noi, copiii nenăscuți.

România viitorului este România vieții, este România părinților și a copiilor! Indiferența și avorturile o distrug, dragostea și responsabilitatea o construiesc!

Eliza Maria Cloțea
Președinte – Asociația „Studenti pentru viață”

Alexandra Nadane
Președinte – Asociația „România pentru viață”

Statistica avorturilor în România

În România, în perioada 1958-2018, statisticile instituțiilor de stat au înregistrat 22.880.236 de avorturi.

Acest număr nu include avorturile care se efectuează în clinicile particulare și avorturile medicamentoase din spitalele de stat și din clinicile particulare, pentru că nu sunt raportate, și nici avorturile făcute de persoanele tinere și mature plecate la muncă în străinătate, care reprezintă o parte însemnată din populația României aflată în perioada de fertilitate.

Dacă s-ar avea în vedere și aceste date, pentru care nu există cifre exacte, probabil numărul avorturilor s-ar dubla.

Autorii studiului „Sănătatea Reproducerii România 1999”¹ susțin că, după estimările lor care se bazează pe datele culese prin anchete proprii (și luând în calcul doar avorturile chirurgicale), în 1998, întreruperile de sarcină erau cu 27% mai mari decât cifrele oficiale.

Cel mai simplu mod în care numărul de avorturi realizate în România este subraportat este lipsa înregistrării avorturilor efectuate în sistemul de sănătate privat.

Dr. Mihai Horga, fost director al Direcției de Asistență Familială și Socială în Ministerul Sănătății și Familiei în perioada 2000–2003, scrie, în lucrarea „Contraception and Abortion in Romania, Background paper for the strategic assessment of policy, programme and research issues related to pregnancy in Romania”: „Rata totală a avortului este cu 70% mai mare decât rata totală a fertilității (2,2:1,3). Coeficientul avorturilor provocate raportate la născuți vii este de 1,6 avorturi la fiecare născut viu, în conformitate cu estimările din sondaje din ultimii trei ani. Aceste estimări sunt de două ori mai mari decât cele înregistrate în statisticile oficiale, fapt care arată grave disfuncționalități în sistemul medical de raportare.”

De asemenea, datele Institutului Național de Statistică nu iau în calcul avortul chimic sau medicamentos. Prof. Virgil Ancar, șeful clinicii de Obstetrică-ginecologie de la Spitalul Sf. Pantelimon din București, estimează că acest tip de procedură reprezintă

30% din numărul total de avorturi. Așadar, statisticile ar putea fi cu încă o treime mai mari dacă se introduce în calcul și această metodă de avort.

Avorturile înregistrate de stat în România în perioada 1958–2018

An	Număr avorturi înregistrate	Nr. copii născuți vii ^[3]	Procent avorturi	Procent nașteri	Reprezentare grafică
1958	112.100 ^[1]	390.500 ^[1]	22%	78%	
1959	578.000 ^[1]	368.007 ^[1]	61%	39%	
1960	769.776 ^[1]	352.241 ^[1]	69%	31%	
1961	859.533 ^[1]	324.859 ^[1]	73%	27%	
1962	961.679 ^[1]	301.985 ^[1]	76%	24%	
1963	1.034.987 ^[1]	294.886 ^[1]	78%	22%	
1964	1.097.932 ^[1]	287.383 ^[1]	79%	21%	
1965	1.112.704 ^[1]	278.362 ^[1]	80%	20%	
1966	973.447 ^[1]	273.678 ^[1]	78%	22%	
1967	205.783 ^[1]	522.900 ^[1]	28%	72%	
1968	220.193 ^[1]	526.091 ^[1]	29%	71%	
1969	257.496 ^[1]	465.764 ^[1]	36%	64%	
1970	292.410 ^[1]	427.034 ^[1]	41%	59%	
1971	341.740 ^[1]	400.146 ^[1]	44%	56%	
1972	380.625 ^[1]	389.153 ^[1]	49%	51%	
1973	375.752 ^[1]	378.696 ^[1]	50%	50%	
1974	334.621 ^[1]	427.732 ^[1]	44%	56%	
1975	359.417 ^[1]	418.185 ^[1]	46%	54%	
1976	383.220 ^[1]	417.353 ^[1]	48%	52%	
1977	378.990 ^[1]	423.958 ^[1]	47%	53%	
1978	394.636 ^[1]	416.598 ^[1]	49%	51%	
1979	403.776 ^[1]	410.603 ^[1]	50%	50%	
1980	413.093 ^[1]	398.904 ^[1]	51%	49%	
1981	427.081 ^[1]	381.101 ^[1]	53%	47%	
1982	468.041 ^[1]	344.369 ^[1]	58%	42%	
1983	421.486 ^[1]	321.498 ^[1]	57%	43%	
1984	303.123 ^[1]	350.741 ^[1]	46%	54%	
1985	302.838 ^[1]	358.797 ^[1]	46%	54%	
1986	183.959 ^[1]	376.896 ^[1]	33%	67%	
1987	182.442 ^[1]	383.199 ^[1]	32%	68%	
1988	185.416 ^[1]	380.043 ^[1]	33%	67%	
1989	193.084 ^[1]	369.544 ^[1]	34%	66%	
1990	992.265 ^[2]	314.746 ^[2]	76%	24%	
1991	866.934 ^[2]	275.275 ^[2]	76%	24%	
1992	691.863 ^[2]	260.393 ^[2]	73%	27%	
1993	585.761 ^[2]	249.994 ^[2]	70%	30%	
1994	530.191 ^[2]	246.736 ^[2]	68%	32%	
1995	502.840 ^[2]	236.640 ^[2]	68%	32%	

An	Număr avorturi înregistrate	Nr. copii născuți vii ^[3]	Procent avorturi	Procent nașteri	Reprezentare grafică
1996	455.340 ^[2]	231.348 ^[2]	66%	34%	
1997	346.468 ^[2]	236.891 ^[2]	59%	41%	
1998	270.930 ^[2]	237.297 ^[2]	53%	47%	
1999	259.266 ^[2]	234.600 ^[2]	53%	47%	
2000	257.267 ^[2]	234.521 ^[2]	52%	48%	
2001	253.426 ^[2]	220.368 ^[2]	54%	46%	
2002	246.714 ^[2]	216.261 ^[2]	54%	46%	
2003	223.914 ^[2]	212.459 ^[2]	51%	49%	
2004	189.683 ^[2]	216.261 ^[2]	47%	53%	
2005	162.087 ^[2]	221.020 ^[2]	43%	57%	
2006	149.598 ^[2]	219.483 ^[2]	41%	59%	
2007	136.647 ^[2]	214.728 ^[2]	39%	61%	
2008	127.410 ^[2]	221.900 ^[2]	37%	63%	
2009	115.457 ^[2]	222.388 ^[2]	34%	66%	
2010	101.271 ^[2]	418.185 ^[2]	32%	68%	
2011	102.896 ^[2]	196.242 ^[2]	34%	66%	
2012	87.477 ^[2]	201.104 ^[2]	31%	69%	
2013	85.742 ^[2]	214.932 ^[2]	30%	70%	
2014	77.806 ^[2]	202.501 ^[2]	30%	70%	
2015	70.447 ^[2]	206.190 ^[2]	25%	75%	
2016	63.085 ^[2]	209.641 ^[2]	23%	77%	
2017	55.931 ^[2]	205.835 ^[2]	21%	79%	
2018	52.018 ^[2]	206.575 ^[2]	20%	80%	

Sursele datelor:

^[1] Abortion statistics and other data—Johnston’s Archive, „Historical abortion statistics, Romania”, September 2015, compiled by Wm. Robert Johnston, online la <http://www.johnstonsarchive.net/policy/abortion/ab-romania.html>

^[2] Institutul Național de Statistică, 2020, Baza de date Tempo-Online, Populație, online la <http://statistici.insse.ro:8077/tempo-online/#/pages/tables/insse-table>; datele sunt subraportate: ele nu conțin numărul avorturilor din clinicile private și nici numărul avorturilor medicamentoase.

Statistici internaționale

De când avortul a fost legalizat pentru prima dată în fosta Uniune Sovietică, în 1920, au fost uciși prin avort peste un miliard de copii în întreaga lume. Acest număr îngrozitor a fost prezentat în raportul Global Life Campaign¹ publicat în 2017.

Reamintim că, pentru România, statisticile nu includ nici avorturile care se efectuează în clinicile particulare, nici avorturile medicamentoase din spitalele de stat și din clinicile particulare, pentru că nu sunt raportate. În plus, avorturile făcute de persoanele tinere și mature plecate la muncă în străinătate, care reprezintă o parte

1 Abortion Worldwide Report: 100 Nations, 1 Century, 1 Billion Babies, online la http://media.wix.com/ugd/cacd2b_7806916e82d547378e78f74fb3dd9383.pdf

însemnată din populația României aflată în perioada de fertilitate, au fost numărate în contul țărilor respective.

În aceste condiții de subraportare, în anul 2017 România se afla pe locul 8 în lume la numărul total de avorturi din istoria ei și pe locul 5 în lume în privința raportului dintre numărul istoric total de avorturi și populație. Republica Moldova este cu un procent în urma României în acest al doilea clasament, arătând că mentalitatea românilor în privința avorturilor este aceeași și în stânga, și în dreapta Prutului.

Primele 10 țări din lume după numărul total al avorturilor raportate de fiecare stat până în anul 2017 (stânga) și primele 10 țări din lume în funcție de raportul dintre numărul total de avorturi până în 2017 și populația respectivei țării în 2017 (dreapta):

Loc	Țară	Numărul total de avorturi raportate până în 2017	Loc	Țară	Procentul de avorturi raportat la populație
1.	China	382.752.000	1.	Federația Rusă	152%
2.	Federația Rusă	216.256.000	2.	Letonia	123%
3.	SUA	57.827.000	3.	Estonia	123%
4.	Ucraina	52.074.000	4.	Ucraina	114%
5.	Japonia	39.081.000	5.	România	106%
6.	Vietnam	26.826.000	6.	Republica Moldova	105%
7.	India	24.328.000	7.	Belarus	98%
8.	România	22.871.000	8.	Serbia	91%
9.	Coreea	18.371.000	9.	Kazahstan	88%
10.	Kazahstan	16.188.000	10.	Bulgaria	82%

Marșul pentru viață este la a X-a ediție națională în România.

În lume, Marșul pentru viață a fost organizat pentru prima dată la Washington, D.C., în 22 ianuarie 1974. În România, a fost organizat pentru prima dată la Timișoara, în 2008.

Evoluția numărului de organizatori ai MPV și LPV în ultimii ani:

2013 – 23 de orașe din România

2014 – 40 de orașe din România; a fost introdusă „Săptămâna pentru viață”

2015 – 79 de orașe (77 din România, 2 din Republica Moldova)

2016 – 130 de orașe (110 din România, 20 din Republica Moldova); a fost introdusă „Luna pentru viață” 1-31 martie

2017 – 287 (138 de orașe din România și 149 localități din Republica Moldova)

2018 – 300 orașe și sate din România și Republica Moldova

2019 – 670 orașe (240 în România și 430 localități din Republica Moldova).

2020 - estimăm organizarea Marșului pentru viață și a activităților pro-viață în Luna pentru viață în peste 900 de orașe și sate din România și Republica Moldova.

Reluăm și în acest an apelul ca societatea să creeze diferite instrumente prin care să sprijine femeia în criză de sarcină, precum:

- înființarea de centre de sprijin pentru femeile însărcinate, unde femeile în criză de sarcină să poată beneficia, la cerere, de consiliere psihologică gratuită și de sprijinul unui asistent social specializat în criza de sarcină;
- crearea posibilității legale ca femeia însărcinată care consideră că nu poate crește copilul să îl încredințeze spre adopție imediat după naștere, după modelul adopției începute în perioada de sarcină care este utilizat în SUA, Marea Britanie, Australia;
- valorizarea în societate a tuturor celor implicați în adopție, în vederea eliminării mentalității disprețuitoare la adresa copiilor adoptați, a părinților adoptivi și, mai ales, la adresa mamelor sau părinților care își încredințează copiii spre adopție când dificultăți majore le afectează capacitatea de a se ocupa corespunzător de creșterea acestora;
- legiferarea posibilității, la cererea mamei care a pierdut sarcina, de a înmormânta legal copilul.